

Bezinning 105: Jezus' hart 1

H. Hart van Jezus: Johannes 19:31-37

Het Woord

Het was voorbereidingsdag en de Joden wilden voorkomen dat de lichamen op sabbat, en nog wel een bijzondere sabbat, aan het kruis zouden blijven hangen. Daarom vroegen ze Pilatus of de benen van de gekruisigden gebroken mochten worden en of ze de lichamen mochten meenemen. Toen braken de soldaten de benen van de eerste die tegelijk met Jezus gekruisigd was en ook die van de ander. Vervolgens kwamen ze bij Jezus maar ze zagen dat Hij al gestorven was. Daarom braken ze zijn benen niet. Maar een van de soldaten stak een lans in zijn zij en meteen vloeyde er bloed en water uit. Hiervan getuigt iemand die het zelf heeft gezien en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en wil dat ook u gelooft. Zo ging de Schrift in vervulling: 'Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden.' Een andere schrifttekst zegt: 'Zij zullen hun blik richten op Hem die ze hebben doorstoken.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Het is belangrijk dat Jezus' benen niet gebroken worden. Het staat er tweemaal. De woorden 'geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden' komen uit drie plaatsen van het Eerste Testament. Met Exodus 12:46 en Numeri 9:12 zegt Johannes dat Jezus het ware paaslam is, geslacht om de mensen te bevrijden. Jezus sterft zelfs op hetzelfde moment als de paaslammeren op de vooravond van het pesachfeest. Met Psalm 34:20-21 verwijst hij naar Gods trouw: 'Al blijft de rechtvaardige niets bespaard, de Heer zal hem steeds weer bevrijden. Hij waakt zelfs over zijn beenderen, niet een ervan wordt verbrijzeld.' Gods trouw kondigt al de verrijzenis aan, nog terwijl Jezus aan het kruis hangt. God brengt licht in de donkerste momenten.

Met de verwijzing naar Zacharias 12:10 zegt de evangelist dat Jezus de rechtvaardige is, over wie zoveel geschreven staat in het Eerste Testament. Zacharias 13:1 is duidelijk herkenbaar bij Johannes: 'Op die dag zal er een bron ontspringen waarin de nakomelingen van David en de inwoners van Jeruzalem hun zonde en onreinheid kunnen afwassen.' Voor christenen is dat natuurlijk het doopsel. Op dezelfde manier verwijst het bloed naar de eucharistie: bron van diepe liefdevolle nabijheid van Christus bij zijn gelovigen, over de dood heen, tot op vandaag.

Zoals Eva uit de rib van Adam werd geschapen (Genesis 2:22), zo wordt hier de Kerk geschapen uit de zijde van Jezus, uit zijn hart. Men wordt lid van de Kerk door het doopsel (water) en blijft lid van de Kerk door de deelname aan de eucharistie (bloed).

Het Woord in mijn leven

Ik lees psalm 34. Wat betekent mijn doopsel voor mij? Wat betekent de eucharistie voor mij? Dank ik Jezus Christus omdat Hij ons liefheeft en zichzelf geeft tot het uiterste? Dank ik God dat Hij Jezus uit de dood liet opstaan?

Bidden met het Woord

Vader van liefdevolle trouw,
Gij hebt gewild dat Jezus het ware paaslam werd.
Door Hem verlost Gij alle mensen
en draagt Gij onze zonden weg.
Uit het hart van Jezus ontstond de Kerk.
Uit het hart van Jezus
blijft de Kerk haar dynamiek ontvangen.
Ik dank U voor zoveel liefde tot het uiterste.
Geef dat ik trouw blijf aan mijn doopsel
en Uw Zoon blijf ontvangen in de eucharistie. Amen.

© Eric Haelvoet 2012